विरोचनस्य जम्भस्य कुजम्भस्येति विश्रुताः। बलिर्विरोचनसुतो बाण एको बलेः सुतः।
बाणस्य चेन्द्रदमनः पुत्रः परपुरञ्जयः। दनोस्तु पुत्रा बहवो वंशे ख्याता महाबलाः।
विप्रचित्तिः प्रथमजस्तेषां राजा बभूव ह। गणः प्रजज्ञे क्रोधायाः पुत्रपौत्रमनन्तकं।
रौद्राः क्रोधवशा नाम क्रूरकर्म्माण एव ते। सिंहिका सुषुवे राहुं ग्रहं चन्द्रार्कमर्द्दनं।
ग्रस्तारञ्चैव चन्द्रस्य सूर्य्यस्य च महाप्रभं। कालायाः कालकल्पस्तु गणः परमदारुणः। १२४५
अभवद्दीप्तसूर्य्याभो नीलमेघसमप्रभः। सहस्रशीर्षः शेषस्तु वासुकिस्तक्षकस्तथा।
बह्वनां कद्रुपुत्राणामेते प्राधान्यमागताः। धर्म्मात्मानो वेदविदः सदा प्राणिहिते रताः।
लोकतन्त्रधराश्चैव वरदाः कामरूपिणः। तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः।
अरुणश्चारुणिश्चैव विनतायाः सुताः स्मृताः। इमाश्चाप्सरसः पुण्या विविधाः पुण्यलक्षणाः।
सुषुवेऽष्टौ महाभागाः प्राधा देवर्षिपूजिताः। अनवद्यामनूकाञ्च अनूनामरुणप्रियां। १२४७०
अनुगां सुभगाञ्चैव स्त्रियः प्राधा व्यजायत। अलम्बुषा मिश्रकेशी पुण्डरीका तिलोत्तमा।
सुरूपा लक्ष्मणा चेमा तथा रम्भा मनोरमा। असिता च सुबाहुश्च सुवृत्ता सुमुखी तथा।
सुप्रिया च सुगन्धा च सुरसा च प्रमाथिनी। काम्या शारद्वती चैव मौनेयाऽप्सरसः स्मृताः।
विश्वावसुर्भरण्यश्च गन्धर्व्वाश्चैव विश्रुताः। मेनका सहजन्या च पर्णिनी पुञ्जिकस्थला।
घृतस्थला घृताची च विश्वाची चोर्व्वशी तथा। अनुम्लोचेति विख्याता प्रम्लोचेति च ता दश। १२४७५
मनोवती चापि तथा वैदिक्योऽप्सरसः स्मृताः। प्रजापतेस्तु संकल्पात् संभूता भुवनप्रियाः।
अमृतं ब्राह्मणा गावो रुद्राश्चेति चतुष्टयं। सुरभ्यपत्यमित्येवं पुराणे निश्चयं गतं।
एतद्वै कश्यपापत्यं मनोर्व्वंशं निबोधत। संक्षेपेणैव तत् सर्व्वं कीर्त्तयिष्यामि तेऽनघ।
विश्वेदेवास्तु विश्वायाः साध्या साध्यान् व्यजायत। मरुत्वत्या मरुत्वन्तो वसोस्तु वसवस्तथा।
भानोस्तु भानवस्तात मुहूर्त्तास्तु मुहूर्त्तजाः। लम्बा घोषं विजज्ञेऽथ नागवीथी च जामिजा। १२४८०
पृथिवीविषयं सर्व्वमरुन्धत्या व्यजायत। संकल्पायास्तु कौरव्य जज्ञे संकल्प एव च।
धर्म्मस्य पुत्रो लक्ष्म्यास्तु जज्ञे कामो जगत्प्रियः। हर्षो यशश्च कामस्य रत्याः पुत्रद्वयं स्मृतं।
सोमस्य पुत्रो रोहिण्यां जज्ञे वर्चा महाप्रभः। उदयन्नेव भगवान् वर्चस्वी येन जायते।
एवं पुत्रसहस्राणि स्त्रीणाञ्चैव परस्परं। एतावत्तु जगन्मूलं यत्र लोकाः प्रतिष्ठिताः।
प्रजापतिस्तु भगवान् गुणतः प्रेक्ष्य देहिनः। आधिपत्येषु युक्तेषु न्ययोजयत योगवित्। १२४८५
दिशो दश क्षितिमृषयोऽर्णवान् खगान् द्रुमौषधीरुरगसरित्सुरासुरान्। प्रजापतीन् भुवनसृजो नभो भुवः क्रिया मखानथ
कृतवान् गिरींश्च सः।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि वाराहे जगत्सर्गे षड्विंशधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २२६ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ त्रयाणामथ लोकानामादित्यानाञ्च भारत। चकार शक्रं राजानमादित्यसमतेजसं।
स वज्री कवची जिष्णुरदित्यामथ जज्ञिवान्। स्मृतेः सहायो भगवान् यथा सोऽध्वर्य्युभिः स्तुतः।